

AGRADECIMIENTOS/AGRAÏMENTS

Bé, bé, bé... El fet d'estar finalment escrivint aquest apartat de la tesi em porta a agrair fins al més ínfim dels factors que han influït en l'elaboració de la mateixa, des d'aquell raig de sol que t'alegra el dia, fins als riures amb els amics que t'alliberen la ment per reprendre el tema amb més claredat. Però, evidentment, puc concretar i personificar una mica més aquests agraïments i és el què a continuació intentaré fer.

Gracias a Domingo, el director de esta tesis, por darme la oportunidad de trabajar en el apasionante mundo del comportamiento animal desde primera fila, por transmitirme sus conocimientos en este campo (y también en el campo-campo!) y por aguantar la tozudería que de vez en cuando me invade (recuerda, mi abuela era maña y eso los genes no lo pasan por alto!).

Gràcies també a Víctor, el puntal del “projecte toixó”, amb qui tantes sessions de camp vam compartir en els primers temps, entre esbarzers, riures, termos de café i musiqueta i, de tant en tant, l'adrenalina a mil per la presència d'un animal al parany! També perquè ha estat un gran assessor en qualsevol dels temes que li he consultat, millorant els seus comentaris la qualitat dels meus textos.

Sense deixar encara l'àmbit “departament”, és tanta la gent amb la que he compartit gratíssims moments que no sé si quedaran tots aquí reflexats. Els més propers, tot i que alguns ja no hi corren “per la casa”: Marc-Bat López (abarcant tot l'espectre de converses “habidas y por haber”, des de les més subrealistes amb mal de panxa inclòs de tant riure, fins a elucubracions científiques de “high level”), Vera “Poderosísima” (pura energia vitalista que es contagia! gran amiga “pa lo que sea”, i el que em queda per descobrir...), Rocío-Jaja (gràcies per les empentes d'última hora! han estat com aigua fresca en el desert, ets la bomba!), Yoli-Gusi (mi chiqui! esto acaba de empezar, pero contigo al fin del mundo...), Pep Arcos “Contapeix” (la de confidències i cafetons matiners que haurem compartit amb aroma d'Amsterdamer, eh txungui?), Toni-Elvis (a qui li descobrirem la seva vocació oculta de còmic!), Jordi “A-Prieto” (de qui envejo la seva calma, el seu etern “bon-rollo”), Santi Mañosa (“pequeño-gran hombre”... ets un crack!), Cristina Sánchez (txunga-2, a punt de tenir un “txunguit@”!), els companys de

“tota la vida” com Mari, Àlex, Carmiña, Jordi Peix, Marc Martí, Xavi Santos, Mikele, Albert Tintó, Albert Montori, Joan Real, Jacob...; els nous fitxatges com Guillem, Fran, Mónica, Núria, Marc, Raúl, María, Joan, Jose, Enric...; els ànims incondicionals de Joan Carles Guix, Gustavo, Carola.... Vaja, em perdo! En definitiva, gràcies a tots en general per aguantar moments bons i no tan bons, el fang de les botes en tornar del camp i l'oloreta de toixó descongelant-se, les presències i les absències...

Però més enllà del “melic del món” (el departament) també ha hagut molta gent que simplement amb la seva amistat m'ha injectat forces per acabar el que havia començat. Amigues de tota la vida, del meu barri natal: Fani, Emma, la panda de l'“insti” (Sonia, Betty, Ana, Ceci, Paqui, Gloria i Mónica), totes sempre al peu del canó... Amics del “bio-món” (o vinculants!): Anna Pla, Virginia, Raquel, David, Federica, Juanma, Ester, Ferran, Gonzalo, Raimón, Jaume, Félix i la resta de la panda (toca barbacoa per celebrar-ho!)... Els compis de la Minky-Pinky Company (os añoro muchísimo, esto hay que remediarlo inventando un “congresillo” de los nuestros!): Asun, Javi, Sisco, Santi, Vicky, Roger, Toni, Joana... També moltes gràcies a un amic inclassificable com l'Eloi.

Esment apart mereix el Santi Palazón, el meu mentor, el meu amic, el meu mestre en tantes ocasions... Amb ell vaig començar a moure'm entre carnívors, i entre ells he seguit fins avui dia, gràcies tot sovint a la seva confiança en mí i a les oportunitats que m'ha ofert. Espero que esto no sea más que el principio y que trabajemos de nuevo juntos en un futuro próximo!

Gràcies al Francesc Llimona: també tú has confiat en mí com pocs, encara que sempre em recordaràs la primera impressió de “pipiola” que vas tenir de mí quan em vas conèixer! Ha estat un plaer tenir una persona com tú a Collserola, on res sembla que pugui ser senzill...

Aquesta tesi estaria ben coixa si el Gabriel Lampreave no s'hagués creuat en el meu camí: el millor guarda del món, sense dubte, però encara millor persona i company de batalles... Moltíssimes gràcies pel teu ajut i la teva amistat.

Moltíssimes gràcies també al Jesús Fernández pel seu inestimable ajut en la manipulació dels toixons capturats, a més a més d'agraïr-li el contagiós somriure que sempre llueix i la seva inesgotable energia. Suerte en esta nueva etapa de “dire”!

Els anàlisis genètics es van realitzar al Department of Animal and Plant Sciences, University of Sheffield (Anglaterra) sota la coordinació de Petra Carpenter i la col.laboració de Lisa Pope, Deborah Dawson i Andrew Parham, tots ells investigadors de l'equip que dirigeix el Professor Terry Burke. To all of them: thanks a lot for your help in the lab work and for receiving me so kind and warmly.

I tornant als més propers, he d'agraïr amb especial èmfasi el suport de la meva família: als meus magnífics pares, Joan i Mercé, al meus admirats germans, Joan Carles i Merche, i al meu tiet que ja no hi és amb nosaltres, el genial Pepitu. Tots ells han estat sempre al meu costat, sense dubtar ni un instant de que estudiar com s'acicalen, s'ensumen o es reproduïxen els toixons era el més important d'aquest món, el que ja denota la dosi de bona voluntat i de confiança que li posaven a l'assumpte!

Y por último (y por ello de manera muy especial) quiero agradecerle a Nacho todo lo que me ha dado (que no es poco, precisamente!) durante tantos años, bien en forma de paciencia, como de consejos, de cariño, de confianza, de sacrificio... No hay palabras que lo abarquen todo, pero tú sabes a qué me refiero. Esto se merece unos langostinos con buen vino, verdad?

Ah! I encara que mai arribin a llegir-ho, també vull agrair als meus gossos, el Combo i la Malta, aquesta “chispa de la vida” que desprenen i que et fa aixecar l'ànim quan més ho necessites. I, com no, als meus estimats toixons, tant els captius com els salvatges, amb els que tantes nits he compartit.....!!

